

gelige Fisk, og saa snart den er fangen, kaste den ud igjen, for at den muligens kan leve.

Som bekjendt indeholdt Loven af 1857 i § 38 en Bemyndigelse for Regjeringen til at tilstede Brugen af andetteds brugelige, ny opfundne eller væsentlig forandrede Redskaber, saafremt de, som det hedder, befindes uskadelige for Fiskeriet; denne Bestemmelse have vi, som det vil sees, ligesaa lidt troet at burde optage i vort Forslag, som den lignende, der indeholdtes i § 9 af bemeldte Lov; vi ansee det for mindre consequent, at Lovgivningsmagten, som Tilfældet er og efter vor Formening ogsaa bør være, træffer meget nøie og detaillerede Bestemmelser om de forskjellige bekjendte Redskaber, anordner Tiden for deres Brug, Opstillingsmaaden af forskjellige af dem og deres Indretning i det Hele. Alt for at vedkommende Redskaber ikke skulle være skadelige, og at den samtidig dermed overlader det til Administrationen alene at afgjøre, hvorvidt et Redskab, som man slet ikke kender, skal erklæres for skadeligt eller ikke, og hvorvidt samt under hvilke Betingelser dets Brug kan tilstedes; Consequentsen heraf synes let at maatte føre til, at hele denne Sag overlades til Administrationens Ordning. Vi vide vel, og det har Erfaringen ogsaa bekræftet, at man uden videre Risiko kunde give Regjeringen en saadan Bemyndigelse, som den citerede Paragraph indeholder, da enhver Regjering sikkert vil vise den allerstørste Forsomselighed ved dets Brug; men vi kunne, som bemærket, ikke erkjende det for correct, og vi antage, at istedetfor at lette Udgangen til at faae Tilladelse til at bruge et nyt Redskab, hvad selvfølgelig ved Paragraphen er tilsigtet, kunde den meget snarere komme til at hindre den, da Regjeringen under sit Ukjendskab til Forholdene i Livstilsfælde vist vilde være tilbøieligere til at nægte end at give Tilladelsen, og den derhos let kunne ansee det for mindre rigtigt, og Sagen ikke for vigtig nok til desangaaende at henvende sig til Rigsdagen. Vi antage det altsaa for rettest, at Lovgivningsmagten ogsaa tager Bestemmelse om nye Redskabers Tilladelighed eller ikke; vi troe, at alle Parter, Administrationen ikke mindst, ville være heldigt fisljede ved denne Ordning, og skulle blot endnu bemærke, at det vel ogsaa er utvivlsomt, at Sagen paa denne Maade vil

blive meest altsidig og nøiagtigt undersøgt; vi antage forovrigt, at dette ikke vil medføre videre Byrde for Rigsdagen, men at derimod et Anliggende af denne Art, der let kan være af indgribende Vigtighed for Mange, paa Grund af den forudgaaende nøiagtigere Undersøgelse, og den tekniske Indsigt, der ikke vil savnes blandt Medlemmerne, vil kunne være hurtigt og grundigt bragt til Afgjorelse.

C. Controlen.

ad §§ 38 og 39.

Tilsynet med Overholdelsen af denne Lovs Bestemmelser blev, som bekjendt, ved Lov af 1857, paalagt deels en særlig Control tilsees og deels de almindelige locale Politiautoriteter, Politimestre og Sognefogder, hvis Pligt det blandt Andet ogsaa var, forinden Brugen at eftersee de forskjellige Redskaber og, naar de befandtes lovlige, da mod et bestemt Gebyr derom at meddele Attest, ligesom de ogsaa havde at forsegle eller tilintetgjøre Malevaaddene, naar Tiden til deres Brug var tilende; saavel denne specielle Opsigt ved Malevaaddene som det almindelige Eftersyn har Commissionen, om end med ikke ringe Betænelighed fra flere Medlemmers Side, troet nu at kunne bortfalde; vel vil man ikke nægte, at navnlig til en tidligere Tid, da mange Garn vare for smaamassede, da altsaa ny Binding skulde indføres, og foruden forsætlig Overtrædelse ogsaa oftere Feil kunde finde Sted, kan dette Eftersyn have gjort ikke ringe Gavn, og forsaavidt kunde det vel endnu gavne noget, som det paa en tydelig Maade mindede vedkommende locale Embedsmaend om det Tilsyn, de havde at føre med Fiskeriet, og Fiskerne om, at de under strengt Ansvar blandt Andet ved Garnbindingen, og da ogsaa iøvrigt, havde at rette sig efter Loven; den Nytte, Eftersynet saaledes kan stifte, ansee vi dog for temmelig ringe, og vi troe ogsaa, efter den Erfaring, vi overalt have gjort, at Fiskerne nu ere komne til den Erkjendelse, at det er i deres velforstaede Interesse ikke at have for smaamassede Garn, og at det derfor, naar blot der bliver nogen Opsigt dermed, kun vil være saare sjældent, at Garnene ikke bindes lovlige; vist er det i ethvert